

aaret, og formodentlig af den Grund har indsat dette samtidig med, at man er gaaet over til kun at foreskrive helaarlige Omvurderinger, men der maa — forekommer det os — absolut være en Adgang for Ejerne til af Hensyn til deres Laanesagers Ordning at faa Vurderingen foretaget til et hvilket som helst Tidspunkt af Aaret. Det er, som sagt, ikke til Ulempe for nogen, da de selv skal betale det. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale, at dette Underændringsforslag vedtages, og naar dette sker, kan de samme 4 Medlemmer tiltræde Ændringsforslag under Nr. 5.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 17 til § 6 har et større Mindretal foreslaaet, at Tidsfristen den 1. April, som anvendes i det foreliggende Forslags § 4, ændres til den 15. Februar. Det er udelukkende af Hensyn til Skatteberegningerne og Skatteopbeholdet. Efter de gældende Lovbestemmelser skal ethvert Kommunalraad inden den 1. April samtidig med Fremlæggelsen af Ligningslisterne over de personlige Skatter fremlægge en Fortegnelse over alt, hvad Ejerne af faste Ejendomme skal udrede sammen med den personlige Skat. Det er ganske umuligt. Naar Skyldraadet først afleverer Resultatet af sine aarlige eller halvaarlige Vurderinger den 1. April, kan man ikke faa dette med i denne Fortegnelse. Det medfører overhovedet den Ulempe at Skatteopkrævningen af den forandrede Ejendomsskyld ikke kan foregaa i det første Halvaar, men maa udsættes enten til næste Aar eller til en Efteropkrævning senere hen paa Aaret, hvilket jo er uheldigt. Jeg har forvisset mig om, at det ikke vil volde nogen Vanskelighed for Skyldraadene, at man fastsætter Fristen til den 15. Februar i Stedet for den 1. April.

I Underændringsforslag Nr. 19, som allerede er omtalt af det ærede første Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), om de Omvurderinger, der skal foregaa af Nybygninger, ønsker vi efter „nye“ indskudt: „til Brug helt eller delvis færdige“ Bygninger, grundet paa den Betragtning, at det vækker stor Misfornøjelse, naar en Ejer, fordi han har begyndt at opføre sine nye Bygninger i Foraaret og af den Grund skal foretage Brandforsikring til et større eller mindre Beløb, øjeblikkelig bliver medtaget fra den 1. Juli blandt dem, der skal svare Ejendomsskyld af disse foreløbigt forsikrede Bygninger, og altsaa mange Gange et halvt Aar, maaske et helt eller $\frac{3}{4}$ Aar, forinden disse Bygninger giver ham nogen somhelst Indtægt. Det er i Grundejerkredse befundet

at være en stor Ubillighed, og jeg deler for mit Vedkommende ganske denne Betragtning. Jeg har derfor tilladt mig i Forbindelse med andre ærede Medlemmer at stille Forslag om, at vi udelukker de Bygninger, som ikke er helt eller delvis færdige. Naar det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds gjorde den Indvending, at det var meget vanskelig at bestemme, naar en Bygning var helt eller delvis færdig, saa forekommer det mig, at man kunde anvende det som en fast Regel, at naar der i en Bygning er indrettet en Lejlighed, som er eller kan tages i Brug, er der intet at indvende imod, at denne Bygning medtages til Ejendomsskyld, men saa længe hele Bygningen staar hen i ufærdig Stand, mener vi ikke, der er Grund til at medtage den til Ejendomsskyld for næste Gang. Ogsaa denne Ændring skal jeg altsaa tillade mig at anbefale. Den kommer igen under Nr. 20.

Saa er der endelig et Ændringsforslag, som jeg desværre er alene om at stille, det er Ændringsforslag Nr. 23, hvor jeg foreslaar, at § 7 skal udgaa. I denne Paragraf hedder det: „Indenrigsministeren bebyrdes til samtidig med nærværende Lovs Ikrafttræden efter Indstilling fra de paa gældende Kommunalbestyrelser at foretage en til de forannævnte Fradragsregler svarende Forøgelse af den i Vedtægterne for København og Vedtægterne for de forskellige Købstæder fastsatte Promille“. Det er jo de i Folketinget vedtagne nye Fradragsregler, der har begrundet denne Bestemmelse, men medens man har ment, at Staten ikke behøver at faa nogen Dækning for det Fradrag, der vil ske i Henhold til de nye Regler, idet en Dækning vil fremkomme gennem de forhøjede Vurderingssummer, er man med Hensyn til den kommunale Ejendomsskyld gaaet ud fra en noget anden Forudsætning, idet man har anset det for nødvendigt at give Kommunalraadene Ret til at forøge Promillen. Jeg mener nu for det første, at det i alt Fald er meget tvivlsomt, om det her indflettede Maksimum ikke er i absolut Strid med Lov af 1903 om den kommunale Beskatning, § 21, hvor der er givet Kommunerne Ret til at indføre kommunal Ejendomsskyld, og hvor det i det sidste Punktum hedder: „Maksimum af den Promille, som i Henhold hertil i hver enkelt Kommune kan opkræves som Ejendomsskyld, fastsættes paa Grundlag af de den 1. Juli 1904 foreliggende Vurderinger og kan ikke derefter forhøjes“. Det forekommer mig, at det er et saa ubetinget Brud med Hensyn til den kommunale Ejendoms-